

ure. Kor za pevce pa je nad glavnimi vrati. Od l. 1865. pomnožujejo slavo božjo tudi orgle, katere so preje bile v starološki župni cerkvi. Vhod na kor je bil nekdanj iz „porte“, sedaj v novejšem času pa so ga napravili iz cerkve.

V kapucinski cerkvi škofje-loški se je med tem časom, ko je imel samostan že 72 predstojnikov „gvardijanov“, opravljala marsikatera lepa pobožnost in slovesnost. Govoril sem že o pasijonskih procesijah velikega tedna v prejšnjem stoletju. L. 1747. so z nenavadno slovesnostjo 8 dni slavili svetega Fidela in Jožefa. Daljnje in bližnje župnije so prihajale s procesijami udeleževati se imenitne pobožnosti. Obhajancev je bilo blizu 15 tisoč. Z ne manjšo vnemo so proslavljali l. 1772. tudi dan, ko se je podoba lavretanske Matere Božje prinesla v kapucinsko cerkev. Nekdanj so imeli fantje s Suhe navado, da so vsako leto na sv. Ane dan prinesli tej svetnici v dar veliko stojalo, na katerem je gorelo mnogo sveč. Ta dar, ki so ga imenovali „stavenca“, prinesli so prvič l. 1742. in potem redoma vsako leto. Kdaj je prenehalo to, ni mi znano.

Kakor so že nekdanj bili kapucini jako priljubljeni Ločanom, tako so zaradi neumornega in pohlevnega delovanja v prid ljudstva tudi dandanes. Dobro ljudstvo pa zna tudi hvaležno ceniti njihov trud in prijazno postrežljivost v raznih potrebah; zato jim daruje z veseljem vsega potrebnega živeža in drv. In ko je l. 1782. imel biti po cesarja Jožeta ukazu razpuščen tudi loški kapucinski samostan, potegnili se je ljudstvo na vso moč zanj in je prosilo tako dolgo, da je ostal.

11. Mestni špital in špitalska cerkev.

Med večje zgradbe, katere so nekdanj bile znamenitejše v Škofji Loki, smemo šteti tudi dobrodelni zavod za ubožce ali „špital“.

Sezidan je ta zavod na spodnjem trgu mesta, nekako ravno na sredi. Stari zaznamki nam povedó¹⁾, da se je tedanj radovljiški župnik in nadduhovensko službeni oskrbnik, Nikolaj Škofič (Skofitsch), najbrže rodom Ločan, dne

Grb brizinških škofov. (Narisal G. Porenta.)
(Na grajski kapeli v Škofji Loki. „Dom in Svet“ str. 532.)

25. vel. travna l. 1547. s pismom, nemško pisanim na pergamentu, v Loki zavezal, da ustanovi zavod za siromake ali špital. To je tudi storil. Namen te zgradbe je bil, da bi loški starikavi ubožci, kateri niso za nobeno delo več, ali so še celó pohabljeni, imeli v njej brezplačno stanovanje, hrano pa bi prejimali od dobrotnikov. Da bi pa ne bilo kakih neredov v tem zavodu, imel je svoje nadzornike (Spitalmeister), kateri so skrbeli za red in druge potrebe. Taka nadzornika sta bila: l. 1646. Žiga Fürnpfeil a Pfeilhaimb in Jan. Križaj (Chrisey). Njima je namreč starološki župnik Andrej Hafner prodal svoje žito od štirih kmetij za 250 renških in dva zlata dné 4. mal. srpana. Leta 1654. se omenjata pa špitalska nadzornika Janez Puscher in Martin Scharff, katerima je dné 20. listopada Hanns Weikhard pl. Lamberg dal v fevd polovico desetine od petero kmetij.

L. 1698. dné 19. vel. srpana pa je grozen požar uničil 50 hiš na spodnjem trgu in med temi je bil tudi špital s cerkvijo vred. Tako nam pové napis na stari sliki v cerkvi.

Ta zavod je zidan prav po samostansko. Zgoraj po sredi ima hodišče, in na vsaki strani so celice in sicer jih je najmanj zgoraj in dve večji pri tleh. V jedni izmed poslednjih je stara, na platno lepo slikana, a sedaj zanemarjena po-

¹⁾ Mittheil. d. h. V. f. Kr, 1852. str. 52. št. 166.